

РЕШЕНИЕ

№ 293

гр. Плевен, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

Членове: РЕНИ М. СПАРТАНСКА
КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

при участието на секретаря АЛЕКСАНДЪР Г. ПЕТРОВ
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА Въззивно гражданско дело № 20224400500335 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение №114/31.01.2022г., постановено по гр.д.№6486/2021г., Пл.РС е осъдил „ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София, *** да заплати на СТ. КР. Ч., ЕГН*****, сумата в размер на 23 000,00лв./двадесет и три хиляди лева/, като допълнително застрахователно обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди /болки и страдания, вследствие получени телесни увреждания/в резултат на настъпило ПТП на 29.06.2020г. по вина на застрахован по задължителна застраховка „ГО“ при ответното дружество, ведно със законната лихва, считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

Със същото решение Пл.РС е осъдил на основание чл.38 от ЗА, „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София, ***7 да заплати на адв.П.Л. П. от АК-Плевен, осъществил безплатно процесуално представителство на СТ. КР. Ч. пред Пл.РС, адв.възнаграждение в размер на 1220лв.

Осъдил е на основание чл. 78, ал.6 от ГПК, „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София, ***7 да заплати по сметка на Пл.РС ДТ в размер на 920,00лв. и разходи за вещо лице в размер на 120лв.

Постъпила е въззивна жалба от ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София, ***7 ,чрез юрк.В.Г. против горепосоченото решение на РС-Плевен, в частта му,в която е уважен предявеният иск с пр.осн.чл.432,ал.1 от КЗ за сумата над 3 000,00лв. до размера на присъденото обезщетение в размер на 23 000,00лв., като се излагат доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост при постановяването му в тази му част. Въззивникът твърди, че РС е допуснал нарушение на материалния закон,което се изразява в неправилно приложение на нормата на чл.52 от ЗЗД.Определеното от РС обезщетение за неимуществени вреди,причинени на ищцата и представляващи болки и страдания вследствие телесни увреждания от настъпило ПТП на 29.06.2020г.,като база,преди да бъде приспадната извънсъдебно платената от застрахователя сума в размер на 50 000лв. ,е завишено с оглед принципа за справедливост и постоянната съдебна и застрахователна практика по аналогични случаи. Пострадалата е получила средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на костите на дясната подколеница, довело до трайно затруднение движението на десен долен крайник,както и леки телесни повреди,описани в ИМ.По делото пред РС е назначена СМЕ,като е изготвено заключение от в.л.доц.д-р Д.Д..За претърпените вследствие увреждането неимуществени вреди да ищцата е изплатено обезщетение от застрахователното дружество общо в размер на 27 000,00лв.Не е налице причинно-следствена връзка между сегашното състояние на ищцата и счупване костите на подбедрицата,настъпило в резултат на ПТП от 29.06.2020г.Следва да се има предвид,както е описано и от вещото лице по СМЕ,че през 2007г. ищцата е претърпяла предходно счупване на костите на десния долен крайник ,лекувано оперативно и с поставяне на метален имплант.Това счупване,както и напредналата възраст на С.Ч. са били благоприятстващ фактор за второто счупване и са обусловили един по-дълъг оздравителен период.Но не може да се приеме,че единствено второто счупване е причина за сегашното здравословно състояние на ищцата.На следващо място посочената в ИМ диагноза „гонартроза“ ,въз основа на която е препоръчано на ищцата оперативно лечение за смяна на коленната става,няма травматичен,а болестен характер.Настъпилото ПТП не е причина на установената при ищцата „гонартроза“.Не са изложени от съда съображения,които да налагат при определяне размера на дължимото обезщетение,да бъде присъдено такова в по-висок от обичайно присъждащите

обезщетения при сходни случаи.Неправилно е приложен принципа за справедливо обезщетяване на неимуществените вреди, регламентиран в чл.52 от ЗЗД.Въззивникът счита,че така определеното допълнително застрахователно обезщетение е прекомерно завишено, респективно уважаването на предявения иск в пълен размер,не съответства на действително претърпените болки и страдания като неимуществени вреди,пряк и непосредствен резултат от процесното ПТП.

Моли въззивната инстанция да уважи подадената жалба,като постанови решение,с което да отмени обжалвания съдебен акт на Пл.РС в частта му,в която е уважен предявения иск с пр.осн.чл.432,ал.1 от КЗ за сумата над 3000,00лв. до размера на присъденото обезщетение от 23 000,00лв. ,като неправилно и по съществото на правния спор да отхвърли предявеният иск за разликата над 3000,00лв. до претендираните 23 000,00лв. -допълнително застрахователно обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди /болки и страдания,вследствие получени телесни увреждания/в резултат на настъпило ПТП на 29.06.2020г.по вина на застрахован по задължителна застраховка „ГО“ при ответното дружество, със законните от това последици.Претендират се разноски.

Постъпил е писмен отговор от въззиваемата страна С.Ч.,чрез пълномощника й адв.П.П..В писмения отговор се излагат доводи за неоснователност на постъпилата жалба и липса на пороци в обжалваното решение, постановен от Пл.РС. Твърди се, че решението на Пл.РС е правилно и законосъобразно,делото е изяснено изцяло,както от фактическа,така и от правна страна.Моли да бъде потвърдено решението на Пл.РС в обжалваната му част.Претендира се адв.възнаграждение на осн.чл.38,ал.2вр.ал.1,т.3,пр.2 от ЗА за осъществено безплатно процесуално представителство на въззиваемата пред ОС-Плевен.

Във възивното производство не са представени нови доказателства и не са направени доказателствени искания.

Окръжният съд, като прецени доводите, изложени от страните и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

Въззивната жалба е частично основателна.

-

Безспорно е установено пред РС, че на 29.06.2020г. в гр.Плевен е настъпило ПТП,при което е пострадала ищцата СТ. КР. Ч.,ЕГН*****.

Безспорно е установено,че процесното ПТП е настъпило по вина на застрахован по задължителна застраховка „ГО“ при ответното дружество-Х.Ц.К.,който е признат за виновен с влязла в сила присъда от 22.04.2021г. по НОХД№595/21г. по описа на РС-Плевен, за извършено от него престъпление по чл.343,ал.3,б.“а“ вр.ал.1,б.“б“ НК вр.чл.342,ал.1 от НК вр.чл.129 от НК вр.чл.5,ал.1,т.1 и ал.2,т.1 от ЗДвП вр.чл.20,ал.1 и ал.2 ЗДвП вр.чл.119,ал.1 от ЗДвП, като му е наложено съответно наказание,предвидено в НК.Съгласно чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последиците от деянието относно това дали е извършено деянието,неговата противоправност и виновността на дееца.

Също така не е спорно между страните,че към момента на настъпване на застрахователното събитие е съществувало валидно застрахователно правоотношение с ответното дружество по застраховка „ГО“ относно лек автомобил,управляван от водача Х.Ц.К..

Също така не е спорно/това обстоятелство се признава от ищцата в ИМ/,че на СТ. КР. Ч.,ЕГН***** е изплатено обезщетение по застрахователна претенция вх.№94-П-9/19.01.2021г. от ответното дружество за претърпените от нея неимуществени вреди вследствие процесното ПТП в размер на 22 000,00лв./пл.нареждане от 16.04.2021г./ и в размер на 5 000,00лв./пл.нареждане от 28.07.2021г./,или общо изплатено обезщетение в размер на 27 000лв.

С ИМ ищцата е посочила,че така изплатеното ѝ обезщетение не репарира в пълен обем причинените ѝ неимуществени вреди в резултат на процесното ПТП,нетърпимите болки и страдания,които е понесла и понася и към настоящия момент,поради което претендира допълнително обезщетение в размер на 23 000,00лв. за претърпените неимуществени вреди вследствие настъпилото на 29.06.2020г. ПТП,ведно със законната лихва,считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

Пл.РС е уважил изцяло предявения иск. Приел е, че с оглед обществените критерии за справедливост и факта ,че се касае за възрастен човек,при който лечението не е завършено и към настоящия момент,следва да

бъде заплатено допълнително обезщетение в претендирания размер от ищцата от 23 000,00лв. съгласно чл.52 от ЗЗД.

Окръжният съд намира,че решението на Пл.РС е постановено в нарушение на материалния закон и е необосновано на събраните по делото доказателства.

Основният спорен по делото въпрос е дължи ли се допълнително застрахователно обезщетение с оглед възмездяване на всички причинени на ищцата неимуществени вреди като пряка и непосредствена последица от увреждането, вследствие процесното ПТП и в какъв размер.

С въззивната жалба се обжалва постановеното решение от Пл.РС в частта му,в която е уважен предявеният иск с пр.осн.чл.432,ал.1 от КЗ за сумата над 3 000,00лв. до размера на присъденото обезщетение в размер на 23 000,00лв.,или досежно присъденият размер на допълнително застрахователно обезщетение от 3000,00лв.,решението на Пл.РС е влязло в сила като необжалвано.

Окръжният съд намира,че присъденото от РС допълнително обезщетение за неимуществени вреди от същото ПТП в размер над 8 000,00лв. до претендираните с ИМ 23 000,00лв., не съответства на критерия за определяне на обезщетението „по справедливост“ и излиза извън рамките на обезщетителния си характер.

От изготвените заключение от в.л.доц.д-р Д.Д. по назначената в хода на съдебното дирене СМЕ се установява,че на ищцата СТ. КР. Ч. ,в резултат на процесното ПТП ,е причинено счупване на двете кости на подбедрицата на десния крак,като лечението е било консервативно-чрез гипсова имобилизация на подбедрицата за срок от 60 дни. До м.септември 2020г. ищцата се е придвижвала с инвалидна количка, като при издаване на последните болнични за м.10,11и12.2020г. е отбелязано,че „крайникът е опоросен“,със „съхранен невровакуларен статус“,т.е.счупените кости вече са зараснали и функцията на крака постепенно се е възстановявала.В издадения последен амбулаторен лист от 22.04.2021г. от друг ортопед,са описани „болки,оток и ограничени движения в колянната и глезенна става“.Препоръчана е физиотерапия и смяна на дясната колянна става с изкуствена става поради наличие на „гонартроза“.

Вещото лице доц.д-р Д. е посочило,че ищцата е търпяла болки и

страдания през първите 2-3 месеца по-интензивни, а за 4-5 месеца/видно от рентгеновите снимки/зарастването на счупените кости е приключило напълно. Възможно е и след този период ищцата да изпитва болки, но те не могат да бъдат свързани само с това „второ“ счупване на десния крак, а са резултат от наслагване на много други фактори-старо счупване през 2007г. с поставен метален имплант на същия крайник, дегенеративни възрастови изменения и др. Според влище наличието на старо зараснало счупване на дясната подбедрица и поставен имплант, както и възрастта на ищцата са изиграли роля на благоприятстващ фон за получаване на второто счупване, а също така и в значителна степен на удължаване на нормалния оздравителен процес при подобни фрактури. По делото липсва документация ищцата да е провеждала физиотерапия и рехабилитация непосредствено след свалянето на гипса.

С оглед събраните в хода на съдебното дирене доказателства и на осн.чл.52 от ЗЗД, съдът намира, че за пълно възмездяване на причинените на ищцата неимуществени вреди в резултат на процесното ПТП, следва да бъде определено допълнително обезщетение в размер на 8000,00лв., платимо от въззивното дружество/ответник пред първоинстанционния съд/, ведно със законната лихва, считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

В хода на съдебното дирене не е установено по несъмнен начин наличие на пряка причинно-следствена връзка между процесното ПТП и причиненото счупване на подбедрицата с последвалите болки и страдания, свързани с „оток и ограничени движения в колянната и глезенна става“, с препоръчана смяна на дясната колянна става с изкуствена става, поради наличие на „гонартроза“. Не може да се приеме за доказано по несъмнен начин, че това сегашно влошено здравословно състояние на ищцата е резултат единствено от второто счупване в резултат на процесното ПТП. Както се посочи по-горе вещното лице изрично е отразило в заключенията си, че наличието на старо зараснало счупване на дясната подбедрица и поставен имплант, както и възрастта на ищцата са изиграли роля на благоприятстващ фон за получаване на второто счупване, а също така и в значителна степен за удължаване на нормалния оздравителен процес при подобни фрактури. Поставената диагноза „гонартроза“, въз основа на която е препоръчано на ищцата оперативно лечение за смяна на коленната става, няма травматичен, а болестен характер.

Предвид изложеното за разликата от 8000,00лв. до претендираното с ИМ обезщетение от 23 000,00лв. ,предявеният иск по чл.432,ал.1 от КЗ като неоснователен и недоказан, следва да бъде отхвърлен.

Следва да бъде отменено на осн.чл.271,ал.1 от ГПК решение №114/31.01.2022г. на Пл.РС, постановено по гр.д.№6486/2021г. по описа на същия съд ,в частта му,в която „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София, ***7 е осъдено на основание чл.432,ал.1 от КЗ да заплати на СТ. КР. Ч.,ЕГН*****, разликата над сумата от 8 000,00лв./осем хиляди лева/ до 23 000,00лв./двадесет и три хиляди лева/,като допълнително застрахователно обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди,в резултат на настъпило ПТП на 29.06.2020г.по вина на застрахован по задължителна застраховка „ГО“ при ответното дружество,ведно със законната лихва,считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата,както и в частта относно присъдената ДТ върху размера на определеното обезщетение и разноските по делото,като по съществото на спора следва да бъде отхвърлен предявеният иск с правно основание чл.432,ал.1 от КЗ от СТ. КР. Ч.,ЕГН***** против „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, гр.София,***7 ,за заплащане на допълнително застрахователно обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди , в резултат на настъпило ПТП на 29.06.2020г. по вина на застрахован по задължителна застраховка „ГО“ при ответното дружество за сумата над 8000,00лв. до 23 000,00лв. претендирано обезщетение,ведно със законната лихва,считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата,като неоснователен.

Следва да бъде потвърдено решението на Пл.РС в частта му,в която „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София, ***7 е осъдено на основание чл.432,ал.1 от КЗ да заплати на СТ. КР. Ч.,ЕГН*****, разликата над сумата от 3 000,00лв./три хиляди лева/ до 8 000,00лв./осем хиляди лева/ като допълнително застрахователно обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди , в резултат на настъпило ПТП на 29.06.2020г.по вина на застрахован по задължителна застраховка „ГО“ при ответното дружество,ведно със законната лихва,считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата.В необжалваната си част горепосоченото решение на Пл.РС е влязло в сила.

При този изход на делото „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София, ***7 следва да бъде осъдено на осн.чл.78,ал.6 от ГПК да заплати ДТ върху определеното обезщетение от 8000,00лв. в размер на 320лв. по сметка на Пл.ОС.

На осн. чл.38,ал.2 от ЗА „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София, ***7 следва да заплати на адвокат П.Л. П. от АК-Плевен,пълномощник на ищцата СТ. КР. Ч. и осъществил безплатна адвокатска помощ, адвокатско възнаграждение в размер на 730,00лв. пред първата инстанция и в размер на 730лв. пред настоящата инстанция съгласно Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Следва въззивното дружество „ДЗИ -ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София, ***7 /ответник пред РС/ да заплати в полза на РС-Плевен и част от разноските за вещо лице, направени от бюджета на съда, съразмерно с уважената част от предявения иск в размер на 41,74лв.

Съобразно отхвърлената част от предявения иск и на осн. чл.78,ал.3 от ГПК СТ. КР. Ч., ЕГН*****, следва да бъде осъдена да заплати на „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София, ***7 деловодни разноски пред първата инстанция в размер на 195,65лв./300лв. разноски пред РС/ и за настоящата инстанция в размер на 326,09лв./400лв.ДТ и 100лв.юрк.възнаграждение/,съобразно представените Списъци на разноските по чл.80 от ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА на осн.чл.271,ал.1 от ГПК Решение №114/ 31.01.2022г. на Пл.РС, постановено по гр.д.№6486/2021г. по описа на същия съд ,в частта му,в която „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София, ***7 е осъдено на основание чл.432,ал.1 от КЗ да заплати на СТ. КР. Ч.,ЕГН*****, разликата над сумата от 8 000,00лв./осем хиляди лева/ до 23 000,00лв./двадесет и три хиляди лева/, като допълнително застрахователно обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди , в резултат на

настъпило ПТП на 29.06.2020г. по вина на застрахован по задължителна застраховка „ГО“ при ответното дружество, ведно със законната лихва, считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата, както и в частта относно присъдената ДТ върху размера на определеното обезщетение и разноските по делото, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ от **СТ. КР. Ч., ЕГН******* против **„ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД**, гр.София, ***7, за заплащане на допълнително застрахователно обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди, в резултат на настъпило ПТП на 29.06.2020г. по вина на застрахован по задължителна застраховка „ГО“ при ответното дружество за сумата над 8000,00лв. до 23 000,00лв. претендирано обезщетение, ведно със законната лихва, считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ПОТВЪРЖДАВА Решение №114/31.01.2022г. на Пл.РС, постановено по гр.д.№6486/2021г. по описа на същия съд, в частта му, в която **„ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД**, гр.София, ***7 е осъдено на основание чл.432, ал.1 от КЗ да заплати на **СТ. КР. Ч., ЕГН*******, разликата над сумата от 3 000,00лв./три хиляди лева/ до 8 000,00лв./осем хиляди лева/ като допълнително застрахователно обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди, в резултат на настъпило ПТП на 29.06.2020г. по вина на застрахован по задължителна застраховка „ГО“ при ответното дружество, ведно със законната лихва, считано от 19.01.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

В необжалваната си част горепосоченото решение на Пл.РС е влязло в сила.

ОСЪЖДА на осн.чл.78, ал.6 ГПК **„ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД**, гр.София, ***7 **ДА ЗАПЛАТИ** ДТ върху определеното обезщетение от 8000,00лв. в размер на 320лв. по сметка на Пл.ОС.

ОСЪЖДА на осн. чл.38, ал.2 ЗА **„ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД**, гр.София, ***7 **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат П.Л. П. от АК-Плевен, пълномощник на ищцата **СТ. КР. Ч.** и осъществил безплатна адвокатска помощ, адвокатско възнаграждение в размер на 730,00лв. пред първата инстанция и в размер на 730лв. пред настоящата инстанция съгласно Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските

възнаграждения.

ОСЪЖДА „ДЗИ -ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД , гр.София, ***7 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на РС-Плевен част от разноските за вещо лице, направени от бюджета на съда, съразмерно с уважената част от предявения иск, в размер на 41,74лв.

ОСЪЖДА на осн. чл.78,ал.3 от ГПК **С.К. Ч.**, ЕГН*****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ЕАД, гр.София,***7 направените деловодни разноски пред първата инстанция в размер на 195,65лв. и за настоящата инстанция в размер на 326,09лв., съобразно отхвърлената част от предявения иск и представените Списъци на разноските по чл.80 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____